

I Guds, Den Barmhjertiges, Den Nådikes navn

Lovet være Gud ﷻ, den Velsignelsesrike og Opphøyede, som har ledet oss til imanⁱ og Islam og som har gitt oss æren av å være Muslimer og som derved har ledet oss fra mørke til lys og lovgitt oss i religionen gjennom Sin Bok og Sin tjener Muhammad ﷺ. Må velsignelser og fred være med Hans siste sendebud Muhammad, hans familie, følgere og alle som følger dem inntil Dommens Dag.

Sannelig, all lovprisning er for Allah, vi søker Hans hjelp og vi søker Hans tilgivelse. Vi søker tilflukt i Allah for det onde i vår sjel og det onde i våre handlinger. Den Allah veileder kan ingen forlede og den Allah forleder kan ingen rettledet. Jeg bevitner at det ikke er noen annen gud enn den Ene Unike Gud, Allah ﷻ, som ingen partner har og jeg bevitner at Muhammad ﷺ er Hans tjener og budbringer.

For å fortsette;

I den følgende tekst vil jeg gjennomgå noen sentrale elementer og dogmer i Religionen. Dette er ment som en introduksjon og en kort presentasjon til Islam og er på ingen måte fyllestgjørende.

Når jeg viser til vers fra den hellige Koran bruker jeg teksten fra den norske oversettelse av Einar Berg og jeg har angitt korankapitler ved navn, deres nummer i parentes etterfulgt av nummer på koranverset.

Eventuelle feil er utelukkende mine og jeg ber Gud tilgi mine mange feil og mangler og at Han vil akseptere dette forsøket på å introdusere deg til noen islamske grunnbegreper og skjønnheten i Religionen.

Islam

Alle arabiske ord avledes fra en rot. Denne roten består typisk av 3 konsonanter (det er tre vokaler på arabisk; a, i, o, men vokalene er ikke bokstaver) og bærer et ords grunnleggende mening. Arabiske ord er dannet ved å sette andre bokstaver rundt og mellom rotbokstavene. Ordet islam kommer fra roten **s-l-m**, som indikerer betydningene fred og underkastelse, så fred – salam, og islam er to sider av samme sak. Underkastelse forstår vi som at Muslimene fredfylte underkastelse Du kan se sammenhengen: **salam** og **islam**. Muslim, en som tror på Islam har selvsagt samme rot; **muslim**.

Islam er unik blant religionene i det at Gud Selv navnga religionen. Han sier i Sin Bok at

”I dag har jeg fullført deres religion og fullbyrdet Min nåde mot dere og godtatt Islam som menneskenes religion”

(Surat al-Ma'ida (5) 5).

Hvis vi ser på de to andre abrahamiske tradisjoner, jødedommen (judaisme) og kristendommen, er de oppkalt etter sin grunnlegger. Judaismen er oppkalt etter jødernes stamfar Juda og kristendommen er oppkalt etter Jesus Kristus (fred være med ham). Jødedommen er basert på ideen om et utvalgt folk og kristendommen kaller til personen Jesus, som de påstår er sønn av Gud. Kristendommen hevder frelse gjennom troen på Jesus Kristi blodoffer og jødene oppnår frelse gjennom å følge de 613 lover, heriblandt 265 forbud, gitt til profeten Moses (fred være med ham).

Islam derimot, kaller ikke til en person. Islam kaller til et prinsipp og det prinsippet er ikke noe mindre enn ”Det er ingen gud foruten Gud”, den absolutt Enestående og transedente Gud. Læren om dette prinsippet ble brakt av et menneske, nemlig Profeten Muhammad (må Guds velsignelser og fred være med ham og hans familie). Når læren om dette konseptet får fotfeste i et menneskes hjerte, blir det en guide på veien til Gud. I Profetens eksempel har vi det beste eksempel for det menneske som søker Gud, som håper på å møte sin Gud og som håper at den Dagen hvor menneskene skal stå foran sin Herre og svare for sine handlinger blir en god dag.

Allah eller Gud?

Allah, Opphøyet og Majestetisk er Han, er Guds egennavn på arabisk. Det er litt problematisk å bruke navnet Allah når man snakker med folk som ikke kan noe om arabisk språk. Man kan komme til å tro at Allah er muslimenes gud. Det er Han ikke, for Allah den Allmektige er universets Skaper og Opprettholder og alle menneskers Herre, som vi alle skal vende tilbake til – uansett om man vil eller ei. Hvis du slår opp i en arabisk bibel vil de første ord være ”I begynnelsen skapte Allah himmelen og jorden” og de arabiske kristne kaller Profeten Jesus (fred være med ham) ibn Allah – sønn av Gud. Så vi kan altså si at Han som heter Gud på norsk heter Allah på arabisk, akkurat som du har ditt navn og jeg har mitt. Jeg bruker derfor navnene Gud og Allah omhverandre.

Når menneskenes Gud henvender seg til folk gjennom Sin Koran bruker Han forskjellige uttrykk avhengig av hvem Han snakker til. Den første ordre i Koranen er rettet til hele menneskeheten og ikke bare de troende;

”Hør dere mennesker! Tilbe deres Herre, Han som har skapt dere og generasjonene forrut for dere, at dere må oppnå gudfryktighet.”

(Surah al-Bakarah (2) 21)

Senere snakker Han til de troende;

”Hør dere som tror! Frykt deres Herre og vær oppmerksomme på hva dere sender foran dere til Morgendagen. Fryktⁱ Gud! Gud er vel vitende om det dere gjør!”

(Surah al-Hashr (59) 18)

I Islam er Gud forstått som en eksistens utenfor tid og rom. Ettersom vi tror at Gud skapte tid og rom kan Han ikke være en del av det. En simpel sammenlikning, og Allah har de høyeste analogier, er hvis du bygger et dukkehus; du bygger huset, møblerer det og putter dukker i det. Du er dermed husets formgiver, men du kan aldri bli en del av det du har laget. Sånn er det med Allah; Han skapte og formet alt vi ser omkring oss. Derfor kan Han ikke være en del av det.

Allah har ingen kropp, ingen form og ingen fysisk lokalisering eller retning. Guds vesen, essens, er Eksistens. Gud er den evig Levende, den evig Selveksisterende, Den Første uten begynnelse og Den Siste uten ende. Som mennesker kan vi ikke forstå hvem Allah er. Vi kan ikke forstå Gud med vår rasjonelle evner, så vi mener ikke annet om Gud enn det Han sier om Seg Selv i sin Bok og det vi lærer om Ham fra Profeten (må velsignelser og fred være med ham). Man har forstått Islams gudsbegrep når man innser at Han er alt annet enn hva du og jeg kan forestille oss i våre små hoder. I Koranen får vi det med skje:

”Det er ingen ting som likner Ham. (sic: Likevel er) han er den Seende, den Hørende.”

(Surah al-Shura (48) 11)

Dette koranverset lærer oss umiddelbart to ting: Det er ikke noen skapt ting som likner på Gud. Ordet ”ting” på arabisk betyr noe som skapt med vilje og hensikt, f.eks. Jorden som Gud har skapt eller dukkehuset du bygde. Videre får vi vite at denne unike eksistensen som Gud er, både hører og ser. Det er ikke hørsel gjennom ører som våre eller syn som gjennom øyne som vi har. Lyd og lys, som vi hører og ser er noe Gud har skapt, følgelig er Hans syn og hørsel noe fullstendig annet, noe vi ikke kan forstå. Likevel blir vi fortalt av Gud Selv at ”Hør her kamerat! Jeg ser og hører altså godt hva som foregår!”.

Vår kunnskap om Gud kommer særlig gjennom Hans 99 vakre navn, som beskriver hans egenskaper. Gud har gitt Seg Selv mange, mange navn, så vi kan få en fornemmelse av hvem vår Herre er. For å nevne noen; Den Barmhjertige, Den Nådige, Den Hellige, Formeren, Skaperen, Lovgiveren, Dommeren, Den Rettferdige, Fredens Kilde, Den Tilgivende, Den Allvitende, Beskytteren og Den Kjærlige. Man lærer Gud å kjenne hvis man tenker lenge og vel over de navn og egenskaper Gud den Allmektige gir Seg Selv.

Her er en kort passasje fra Allahs Bok som handler om nettopp dette:

Han er Gud, det er ingen gud unntatt Ham! Han kjenner det skjulte og det åpenbare. Han er den Barmhjertige, den Nåderike.

Han er Gud, det er ingen gud unntatt Ham! Kongen, den Hellige, Frelsen, den Lojale, Beskytteren, den Mektige, den Altstyrende, Majesteteten. Gud skje all ære! Han er fjernt fra det de setter ved Hans side.

Han er Gud, Skaperen, Fornyeren, Formeren! Hans er de vakreste navn! Alt som er i himlene og på jord priser Ham! Han er den Mektige, den Vise.”

(Surah al-Hashr (59) 22-24)

Det grunnleggende i Religionen

Denne vår religion kan sies å ha 3 grener; tro (iman), islam og perfektjon.

Troen – iman, manifesteres gjennom aksept av de 6 trosartikler. Disse er det obligatorisk for enhver Muslim å tro på. Den som ikke aksepterer dem er per definisjon ikke-muslim.

1. Vi tror på Gud,
2. Hans engler,
3. Hans Bøker,
4. Hans profeter,
5. Dommens dag,
6. og Skjebnen (det som Gud har forutbestemt eller tillatt at skjer), det gode i den og det onde i den.

Islam er å underkaste seg Guds Lov og Orden og praktisere det Gud har sendt ned til oss i Koranen og som vi har lært det fra Profeten (må velsignelser og fred være med ham). I praksis gir dette seg uttrykk i Islams 5 søyler, som er det praktiske fundament for Muslimene og det fysiske og praktiske uttrykket for troen. De 5 søyler er direkte utledet fra Den hellige Koran.

1. Trosbekjennelsen: ”Jeg bevitner det er ikke er noen gud foruten Gud og jeg bevitner at Muhammad er Hans sendebud”. Denne setningen definerer en Muslim og ved å fremsi trosbekjennelsen på arabisk er man en del av del av den islamske menighet.
2. Salah – Bønnen; det er obligatorisk å utføre de 5 daglige rituelle bønner for enhver Muslim,

- som er kjønsmoden og ved sine fulle fem. Unntatt er kvinner som har menstruasjon eller blødning etter fødsel.
3. Faste i måneden Ramadan – Det er obligatorisk for enhver kjønsmoden Muslim med normal helse å faste fra daggry til solnedgang i den velsignede måned Ramadan. Unnskylt er eldre med nedsatt helse, syke, kvinner i menstruasjon, blødning etter fødsel eller som er gravide eller ammer.
 4. Zakat, å betale en almisse til de fattige 1 gang pr. år. Almisen er en form for religiøs skatt og utgjør 2,5% av ens årlige overskuddⁱⁱⁱ. Overskudd er det man har av rikdom; oppsparing, verdier osv, men ikke de pengene vi bruker på mat, klær, hus og andre nødvendigheter.
 5. Hajj - pilgrimsferden til Guds Hus i Mekka en gang i livet, for den som har økonomi og helse til å foreta reisen.

Perfeksjon heter ihsan på arabisk. Dette er ikke noe endelig, men et mål og den vei en Muslim går, den utviklig som den enkelte troende gjennomgår i sitt religiøse liv. Vår ærverdige Profet (må velsignelser og fred være med ham) sa om perfeksjon i troen at ”perfeksjon er å be som om du ser Gud og hvis du ikke ser Ham, så vær sikker på at Han ser deg”.

Profeten, profetene, Koranen og de hellige skrifter

Islam ble proklamert av en enkel, analfabet mann fra byen Mekka i Hijaz på den arabiske halvøy, som i dag er en del av Saudi Arabia. Hans navn var Muhammad bin Abd Allah (må fred og de beste velsignelser fra Gud være med ham). Han var kjent som den ærligste og vennligste mann i Mekka. Han var religiøs, men likte ikke alle avgudene araberne tilba på den tid. De trodde på Allah som Skaperen og en slags øverste gud, men tilba likevel avgudsbilder. Så for å være for seg selv og meditere og tilbe den Ene sanne Gud brukte han å dra til en hule i fjellet Hira i Mekka. Det var der i hulen det hele begynte. Han var i sin hule, 40 år gammel, da engelen Gabriel kom til ham med en åpenbaring fra Gud;

*”Forkynn i din Herres navn! Han som skaper,
skaper mennesker av en sammenklynget masse.
Forkynn! Herren er den store velgjører,
som ved pennen har undervist,
undervist mennesket om ting det ikke kjente.”*

(Surah al-'Alaq (96) 1-5)

Muhammad, nå Profeten Muhammad, mottok den første åpenbaring fra Allah i måneden Ramadan i året 610 e. Kr. Deretter fulgte 23 år med åpenbaringer fra den Allmektige, som i dag utgjør de 114 kapitler i Den hellige Koran. Kapitlene i Koranen kalles en surah og i bokform er surene (suwar i flertall på arabisk) overordnet sett organisert så de lengste står først og de korteste til slutt. Rekkfølgen er etter Guddommelig bestemmelse.

I de første 13 år forkynte han sitt budskap i sin fødeby Mekka. Denne perioden var forbundet med alvorlige forfølgelser, undertrykkelse og elendighet for Muhammad (må velsignelser og fred være med ham) og hans tilhengere (må Gud være tilfreds med dem). Til slutt ble trusslene fra avgudsdyrkerne i Mekka så alvorlig at Profeten og hans følgere emigrerte til byen Yathrib, som i dag heter al-Madinah som betyr Byen. Etter emigrasjonen, hijra på arabisk, ble situasjonen for Muslimene mye bedre og læren om tilbedelse av den Ene sanne Gud spredte seg hurtig. I løpet av de 23 år hvor Muhammed (må velsignelser og fred være med ham) var profet forandret han araberne fra å være det mest barbariske folk du kan tenke deg til det mest noble folkeslag og den største og mest innflytelsesrike kulturen verden noensinne har sett.

Muslimene oppfatter Koranens ord som Guds direkte tale til menneskeheten. Den er absolutt og ufeilbarlig i sin natur. Vi oppfatter Koranen som den siste skrift i en lang rekke guddommelige skrifter sendt til mennesker.

Vi tror også på alle profetene Gud har sendt til menneskene til alle tider, fra Adam til Muhammad (må fred være med dem alle). Forskjellen på profeten Muhammad og de andre er at profeten Muhammad ble sendt til alle mennesker, alle steder og til alle tider inntil Dommens dag. Han var den siste i en lang, lang rekke av profeter som ble sendt av Gud for å lede mennesker på den rette vei. Profetene forrut for ham ble sendt til et spesielt folk i en bestemt tid. Gud forteller oss dette i Koranen:

”Vi har sendt sendebud før deg, til henfarne folkegrupper.”

(Surah al-Hijr (15) 10)

Vi tror at deres budskaper var åpenbaringer fra Gud, men at de var rettet til folket på et bestemt sted, på et bestemt tidspunkt i historien og er derfor ikke gyldige i dag. Koranen er den siste Boken fra Gud og dermed kriteriet for å bedømme hva som er rett og galt, sant og falskt.

I Koranen navngir Gud 4 bøker Muslimene er pålagt å tro på; Toraen (Mosebøkene i Bibelen) til Moses, Zabur til David, som vi tror tilsvarer Davids salmer i Bibelen, Evangeliet til Jesus og Koranen til Muhammad (må fred være med dem alle). Det skal nevnes at Evangeliet som Koranen omtaler ikke er noen av de fire tekster som kalles evangelier i Bibelen. Vi tror at profeten Jesus (fred være med ham) fikk åpenbart en bok ved navn Evangeliet. Det var et budskap til jødene på den tid og har gått tapt i historien. Man må huske at profeten Jesus (fred være med ham) ikke var kristen, men jøde og at det var jødene avvikelse fra Guds vei Jesus reagerte mot. Det fremgår klart av de bibelske tekster, f.eks. fortellingen om da Jesus jaget kjøpmennene fra Tempelet i Jerusalem, som de nærmest hadde gjort om til shoppingsenter. Dessuten skal Jesus selv (fred være med ham) ha sagt, ifølge Bibelen (Matteus evangelium 14,54) at ”Jeg er ikke sendt til andre enn de fortapte får av Israels hus”. Uttrykket ”Israels hus” betyr det jødiske folk. Dette viser med all tydelighet at Jesus (fred være med ham) IKKE oppfattet seg selv som en universell profet, men utvalgt av Gud til å forkynne for sitt eget folk, han var nemlig den Messias jødene feilaktig venter på den dag i dag.

Mange av tekstene i Bibelen er fra Gud, men de er ikke eksakt de ord Gud åpenbarte. Ting er kommet til, annet er forsvunnet. Bøkene er mer eller mindre bevisst endret av mennesker gjennom historien. Vi kjenner ikke de originale bibeltekstene. Alt man har er ”nyere” tekster skrevet på gresk og hebraisk. Koranens tekst er derimot eksakt det som ble åpenbart til Muhammad. De første manuskripter av den hellige Koran eksisterer enda. Muslimene lærer Koranen utenat på arabisk, for det er bare den arabiske teksten som er Koranen. Det vi kaller oversettelser er kun en hjelp til å forstå ordene i den arabiske Boken. Dette er bl.a. for å beskytte den mot forandring. Koranen er kriteriet vi kan bedømme de tidligere tekster etter. Gud beskytter Koranen mot korrupsjon og forandring. Koranen forteller oss:

”Vi har åpenbart formaningen og Vi passer på den.”

(Surah al-Hijr (15) 9)

Ikke bare er religionens hellige Skrift bevart, men Islam er den eneste levende tradisjon blant de abrahamiske religioner. Vi vet ikke hvordan Moses eller Jesus ba, men Muslimene ber i dag helt som Profeten lærte oss. Våre tekster og prinsipper endrer seg ikke, men forståelsen og anvendelsen av dem gjør når tiden endrer seg og nye situasjoner oppstår. Sånn passer Gud den Allmektige på Sin religion.

Likvel, det grunnleggende budskapet om ”Det er ingen gud, foruten Gud” er felles for den

abrahamiske tradisjon. Islam er ikke noe nytt, men den siste episoden i en serie av åpenbaringer fra Allah, den Opphøyede, den Vise.

Sharia – Den guddommelige loven

Sharia er et arabisk ord og den grunnleggende betydningen er *veien til kilden* og representerer Muslimeses komplette sett av leveregler.

Sharia blir gjerne oppfattet som noe strengt, en rigid og statisk størrelse, undertrykkende og totalt blottet for smidighet av folk som ikke har annen kunnskap om Islam enn de det får fra aviser og TV. Folk har i stor utstrekning et meget forvrengt bilde av Sharia som halal og haram, enten er noe tillatt eller så er det veldig forbudt, og tror gjerne at det meste er forbudt for Muslimer. Det er langt fra fakta. Det bekymrer meg dypt at mange synes menn som har skjegg, som ber regelmessig til Gud og forstår arabisk er meget skremmende. Det er langt fra virkeligheten og dypt sørgelig å observere.

Den grunnleggende og essensielle forutsetning er forståelse av islamsk lov er hvordan den er bygget opp. Loven – Sharia – er Allahs vidunderlige Bok, al-Qur'an og Profetens (må Allahs beste velsignelser og fred være med ham) tradisjon – Sunnah. Loven må fortolkes, forstås og praktiseres. Det er jussen, som i Islam kalles fiqh. Fiqh betyr forståelse. Denne todeling gjør at Islam representerer en livsfilosofi et system for lovgivning som er gyldig for alle mennesker på ethvert sted til alle tider og. Lovens tekst ligger der som en grunnleggende, absolutt størrelse, mens fiqh – forståelsen er dynamisk og varierer med tid, sted og situasjon.

Sharia er en vitenskap. Det er ikke sort-hvidt situasjon, men Loven klassifiserer og kategoriserer de ulike fenomener, handlinger og spørsmål den behandler. Halal – det som er tillatt, og haram - det som er forbudt er to ekstremer. Det som er halal kan vi dele inn i det som er anbefalt og det som er mislikt og midt mellom disse er det nøytrale – det som bare er OK, og det aller aller meste i dagliglivet er helt OK. Sharia er i sin natur dynamisk og smidig. Ellers kan den ikke tjene sin funksjon, som er å beskytte og bevare religionen, samfunnet, familien, det enkelte menneskes liv, helse og eiendomsrett til alle tider.

Når det gjelder strafferett, så er det mulighet for noen ganske harde straffer i Islamsk lov. Jeg forstår utmerket vel at noen av disse kan være vanskelige å svelge i vår del av verden, som er preget av såkalt humanistisk filosofi. Dette er lover som bare kan anvendes av en statsmakt. Etersom det vanskelig kan sies at det eksisterer noen sanne islamske stater i verden, er det mer relevant å fokusere på hvordan diktaturer bruker Islam til å fremme sin egen dagsorden, men det får være en annen historie.

Når Muslimer her i Europa snakker om Sharia er det ikke forbrytelser og straff vi har i tankene, men de ting som angår den enkelte person og gruppen av Muslimer i dagligdagen. Den som måtte tenke tanken om at man kan straffe folk etter Sharia lov i Europa er en idiot og har ikke forstått noe som helst av Islam. Det er ikke relevant å tenke på Sharia som basis for lovverket her hos oss i det kalde nord.

Det er i vår daglige livsførsel og religiøse praksis den Hellige Loven har betydning for oss. Sharia er involvert i alle våre gjøremål, gjennom hele dagen. Det er Sharia som forklarer oss når og hvordan vi skal be. Det er Sharia som forteller oss hva som er godt for oss å spise, eller ikke smart å spise. Det er på grunn av Sharia vi går til fredagsbønn og vasker hendene etter et måltid. Sharia underviser de troende i tilbedelse av den Ene og allmektige Gud, renhet og renslighet i kropp og sjel, god oppførsel og rettferdig handel. Kort sagt: God etikk og moral. Sharia er vår livsfilosofi,

veien til Kilden, veien til Gud.

Gabriel beretningen

Det er en kjent tradisjon fra Profeten som kalles Gabriel beretningen. Denne beretningen oppsummerer religionen Islam og ordene ble uttalt fra den hellige Profet (må Allahs velsignelser og fred være med ham), det er en av de siste sitater vi har fra ham og er konklusjonen på mitt forsøk på å forklare de grunnleggende elementer i Islam for deg.

”Umar ibn Khattab (må Allah være tilfreds med ham) sa:

En dag mens vi satt med Allahs Budbringer (må Allahs beste velsignelser og fred være med ham) kom en mann med det hviteste tøy og det sorteste hår og satte seg hos oss. Han så ikke ut til å ha vært på reise, men ingen av oss kjente ham.

Han satte seg ned foran Profeten, hvilte sine knær mot hans og la sine hender på hans lår og sa “Muhammad, fortell meg om Islam”. Allahs Budbringer svarte: “Islam er å bevitne at det ikke er noen annen gud enn Allah og at Muhammad er Allahs budbringer, å utføre bønner (salah), gi almisse (zakat), faste i måneden Ramadan og reise på pilgrimsferd til Huset, så sant det er mulig.” Han sa “Du har fortalt sannheten” og vi var forbauset over at han hadde stilt spørsmålet og så bekreftet svaret. Så sa han “Fortell meg om sann tro (iman)” og Profeten svarte: “Det er å tro på Allah, Hans engler, Hans inspirerte Bøker, Hans budbringere, den Siste Dag og på skjebnen (al-qadar), det gode, så vel som det onde i den”. “Du har fortalt sannheten”, sa han. Han fortsatte “Nå, fortell meg om perfektjon i troen (ihsan)”: Profeten (må Allahs beste velsignelser og fred være med ham) svarte “Det er å tilbe Allah som om du ser Ham, og ser du Ham ikke, så vit at ser Han deg”. “Fortell meg om Timen (Dommens dag)”, sa den besøkende, og han fikk til svar at “Den som blir spurt vet ikke mer enn den som spør.” “Så fortell meg om dens tegn” og Profeten svarte “At slavepiken skal føde sin herskerinne og du skal se barfødte, nakne og fattige hyrder opptatt med å konstruere høye bygninger”. Så gikk den besøkende.

Jeg ventet en stund, så sa Profeten (må Allahs beste velsignelser og fred være med ham) til meg: “Vet du, Umar, hvem som spurte?”. Jeg svarte “Allah og hans Budbringer vet best”. Han sa: “Det var Gabriel som kom for å undervise deg i din religion” (fortalt i Sahih Muslim og oversatt til norsk fra Reliance of the Traveller (Nuh Ha Mim Keller) s. 807-808).

Og Gud den Allmektige vet best.

Dette er kun mine egne ord. Jeg ber om Allahs tilgivelse for meg selv og for deg. Søk Hans tilgivelse, for Allah er i sannhet tilgivende og full av nåde.

Og suksess er fra Gud.

Takk og ønsker om Guddomelige belønninger til Sidi Said Bak al-Danimarki for hans kritiske gjennomgang av manuskriptet.

København, Shahban 1432/Juli 2011.
En tjener i konstant behov for sin Herre,

Shahid Saif al-Islam

ⁱ Iman – tro som definert i de 6 trosartikler.

ⁱⁱ Frykt er ikke frykt som i skrekk og redsel. Det arabiske ordet det her viser til er taqwa, som indikerer ærefrykt, bevissthet og oppmersomhet. Uttrykket gudfryktighet betyr således gudsbevissthet.

ⁱⁱⁱ Det er her noen små forskjeller mellom de 4 rettlede skoler for Guddommelig Lov.